

Recenzja

rozprawy doktorskiej Pani magister Iryny Sargi pt. „ Znaczenie budowy somatycznej, sprawności motorycznej i umiejętności techniczno-taktycznych w kwalifikacji 15-letnich piłkarek ręcznych do szkolenia centralnego”

Uzasadnienie problemu badawczego

Jednym z podstawowych zadań programowych teorii i praktyki treningu sportowego jest poszukiwanie talentów i efektywnych programów ich rozwoju. Fakt ten stał się podstawą tworzenia różnych programów naboru i selekcji, mających na celu poszukiwanie, identyfikację i rozwój utalentowanych sportowo jednostek. Cechą wspólną funkcjonujących już w sporcie rozwiązań identyfikacji osób utalentowanych sportowo jest założenie, że wczesne rozpoznanie cech wyróżniających dziecko stwarza przesłanki do podjęcia racjonalnych działań dla ich pełnego rozwoju. W związku z powyższym wyłonienie kandydatów wybitnie utalentowanych i skupienie się na ich wręcz indywidualnym, długofalowym przygotowaniu powinno być celem nadrzędnym współczesnego procesu szkolenia. Obecny poziom wyników w wielu dyscyplinach sportowych, a w szczególności zespołowych grach sportowych osiągalny jest przede wszystkim dla zawodników legitymujących się szczególnymi właściwościami sprawności fizycznej zarówno motorycznej jak i funkcjonalnej oraz budowy somatycznej. Identyfikacja najbardziej diagnostycznych składowych stanu wytrenowania na różnych etapach wieloletniego treningu wydają się być kluczowym zagadnieniem naukowym. Problem ten jest szczególnie aktualny z punktu widzenia optymalizacji procesu szkolenia sportowego w grach zespołowych z wyszczególnieniem piłki ręcznej.

Przedłożona do oceny rozprawa doktorska wpisuje się w bardzo ważny nurt poznawczy w problematyce teorii gier zespołowych, dotycząca określenia znaczenia budowy

somatycznej, sprawności motorycznej i umiejętności techniczno-taktycznych w naborze piłkarek ręcznych do szkolenia centralnego na etapie wstępnej specjalizacji.

Oczekiwać zatem można, wobec powyższego, nowych interesujących, dobrze uzasadnionych faktów i spostrzeżeń wzbogacających wiedzę o procesie kwalifikacji do sportu, a w szczególności do zespołowych gier sportowych. W próbach rozwiązania powyższych kwestii upatrywać można wartości tej pracy, oczekując wiarygodnych rozstrzygnięć ustalonych adekwatnie do głównych jej założeń.

Strona formalna pracy

Przedstawiona do oceny dysertacja obejmuje 94 strony maszynopisu (74 strony tekstu właściwego oraz 20 stron obejmujących aneks i streszczenia). Struktura pracy jest właściwa, typowa dla prac empirycznych, poszczególne kwestie przedstawione w postaci rozdziałów i podrozdziałów tworzą spójny, logiczny obraz rozwiązywanego problemu. Proporcje pomiędzy częścią teoretyczną, metodologiczną i empiryczną są prawidłowe. Praca składa się z pięciu głównych rozdziałów, wniosków oraz wykazu piśmiennictwa zawierającego 190 pozycji wraz z dwoma odnośnikami do stron internetowych. Opracowanie zamyka streszczenie przygotowane w języku polskim i angielskim. W tekście zamieszczono ryciny w liczbie 27 oraz 12 tabel zestawiających i ilustrujących wyniki badań.

Ocena merytoryczna pracy

Tytuł rozprawy sformułowany poprawnie jest zwarty i komunikatywny, trafnie oddaje najistotniejsze elementy treści pracy. Niemniej jednak pojawiający się w nim termin „budowa somatyczna” nie jest do końca zgodny z zaprezentowanymi w dalszej części pracy wynikami badań. Termin ten jest bardzo obszerny i w mojej ocenie powinien mieścić w sobie nie tylko ocenę wysokości i masy ciała badanych (tak mamy w pracy) ale zdecydowanie bardziej wnikliwą charakterystykę cech antropometrycznych, które możemy pozyskać przeprowadzając między innymi pomiar składu masy ciała czy pomiar grubości fałdów skórno-tłuszczowych. W związku z powyższym, w sytuacji przygotowywania publikacji naukowej, zalecałbym wprowadzenie korekty językowej, która powinna polegać na przeformatowaniu pierwszej części tytułu pracy, np.: „Wybrane charakterystyki somatyczne.....”

Kolejnym, niezwykle ważnym elementem oceny rozprawy doktorskiej jest właściwe uzasadnienie problemu badawczego oraz wykazanie jego nowatorskich aspektów. Recenzent pragnie się dowiedzieć czy rozprawa rozwija obecną wiedzę związaną z podjętą problematyką badań, a mianowicie znaczeniem budowy somatycznej, sprawności motorycznej i umiejętności techniczno-taktycznych w kwalifikacji młodych piłkarek ręcznych do szkolenia centralnego. Niezwykle ważnym jest, aby w tym miejscu przedstawić aktualny stan wiedzy i wykazać, o jakie aspekty zostanie ona rozszerzona. Niestety recenzent nie jest w pełni usatysfakcjonowany treściami jakie zawarte są w pierwszym rozdziale pracy liczącym tylko 13 stron, gdzie charakterystyka i uzasadnienie problemu badawczego przedstawione są bardzo powierzchownie, bez znaczącego odniesienia do literatury. Autorka rozpoczyna ten rozdział pracy od przedstawienia zagadnień związanych z procesem szkolenia sportowego dzieci i młodzieży, który zaprezentowała w ujęciu dość syntetycznym. W dalszej kolejności (podrozdział 1.2.) „Rozwojowe uwarunkowania procesu szkolenia sportowego dzieci i młodzieży” podejmuje Ona próbę scharakteryzowania najważniejszych wskaźników świadczących o potencjale młodego piłkarza ręcznego. Koncentruje swoją uwagę na charakterystyce cech strukturalno-morfologicznych, aktywności nerwowej, ocenie anatomicznej oraz specyfice funkcjonowania układu sercowo-naczyniowego dzieci w okresie dojrzewania. Recenzent w tym fragmencie pragnie zwrócić uwagę, na dość chaotyczny i mało spójny przekaz tych zagadnień. W zakresie sprawności funkcjonowania układu sercowo-naczyniowego, Autorka sugeruje, że u młodych ludzi podczas pracy mięśniowej obserwujemy znaczny wzrost ciśnienia tętniczego krwi. Nie jest to do końca zgodne z prawdą, ponieważ wartość ciśnienia tętniczego krwi u dzieci nie wzrasta podczas wysiłków fizycznych do wartości jakie są charakterystyczne dla osób dorosłych. Powodem tego jest stosunkowo duża podatność tętnic na rozciąganie. U dzieci szybkość przepływu krwi jest dwukrotnie mniejsza z powodu małej różnicy ciśnień tętniczo-żylnych co jest efektem dużej elastyczności tętnic i stosunkowo dużego światła naczyń krwionośnych. Podsumowując ten podrozdział, stwierdzam, że Doktorantka skoncentrowała swoją uwagę na dość oczywistych faktach. Nie znajdujemy w tej części rozprawy omówienia przez Autorkę ważnych z punktu widzenia uwarunkowań rozwojowych dzieci i młodzieży zagadnień takich jak: ocena wieku biologicznego, maksymalnego tempa wzrastania - PHV (peak height velocity), indywidualnego tempa rozwoju biologicznego – (Bio-banding) czy efekt wieku relatywnego (RAE - Relative Age Effect). Współczesny sport dzieci i młodzieży, w tym proces selekcji i naboru, a także planowanie i programowanie obciążeń treningowych powinno być nierozdzielnie związane ze tymi cechami charakterystycznymi dla wieku rozwojowego.

Umiejętne przedstawienie tych zagadnień w oparciu o powszechnie znaną, dostępną literaturę przedmiotu w kontekście ich znaczenia w grach zespołowych podniosłoby wartość merytoryczną tego opracowania.

W kolejnych podrozdziałach pierwszego rozdziału 1.3. oraz 1.4. Doktorantka podejmuje próbę opisu zagadnień bezpośrednio związanych z identyfikacją talentów sportowych oraz charakterystyką umiejętności taktycznych i ich znaczenia w grze w piłkę ręczną. Ta część opracowania jest przygotowana poprawnie, z nielicznymi błędami językowymi i stylistycznymi np.: „interakcja między czynnikami fizjologicznymi, psychologicznymi i socjologicznymi...” – na pewno nie chodzi w tym zdaniu Autorce o czynniki fizjologiczne a motoryczne (str.12); „wysokim poziomem cech fizjologicznych” – błąd językowy, jeżeli mamy na myśli aspekty związane z fizjologią, to używamy terminu parametrów/wskaźników fizjologicznych (str.13); „cechy fizjologiczne to szybkość, zwinność, siła i wytrzymałość” – mówimy tutaj o zdolnościach motorycznych (str. 15).

Podsumowując pierwszy rozdział rozprawy uważam, że Autorka przygotowując tę część opracowania włożyła dużo pracy i wykazała się znajomością zagadnień związanych ze szkoleniem dzieci i młodzieży w kontekście identyfikacji talentów sportowych i umiejętności taktycznych oraz ich znaczenia w grze w piłkę ręczną. Niestety informacje zawarte w tym rozdziale nie do końca przybliżają problem badawczy rozprawy. Rozdział ten powinien być bardziej obszerny i w mojej ocenie obejmować dodatkowo zagadnienia związane z charakterystyką wysiłku startowego w piłce ręcznej na poziomie profesjonalnym jaki i młodzieżowym. Motoryczna i techniczno-taktyczna charakterystyka działań ruchowych piłkarzy/piłkarek ręcznych stanowić powinna punkty wyjścia w kontekście wymagań jakie niesie za sobą proces selekcji i naboru. Zaprezentowanie tego zagadnienia, dodatkowo w ujęciu zajmowanej przez zawodniczkę pozycji na boisku, pozwoliłoby na jeszcze bardziej wnikliwą możliwość odniesienia się do potrzeb jakie niesie za sobą identyfikacja talentu w piłce ręcznej. Brakuje bardziej szczegółowej analizy literatury przedmiotu na temat uzasadnienia problemu badawczego w kontekście poruszanych w tej części opracowania cech somatycznych, zdolności motorycznych i umiejętności taktycznych w odniesieniu do procesu naboru i selekcji w zespołowych grach sportowych, a w szczególności w piłce ręcznej.

Kolejna część pracy to *Cel pracy oraz podstawowe pytania badawcze*. Ten fragment jest napisany prawidłowo i czytelnie, aczkolwiek powinien brzmieć cel badań a nie cel pracy. Rozdział ten zawiera 2 dodatkowe cele pracy i 5 pytań badawczych, natomiast Autorka nie sformułowała hipotez. Wydaje się, że w pytaniu badawczym nr 4 pojawia się zmienna, „pozycji na boisku”, która nie jest uwzględniana w pozostałych pytaniach badawczych.

Rozdział - *Material i metody badań*, niestety nie należy do najmocniejszych części dysertacji. Przede wszystkim nie przedstawiono, zastosowanych i wykorzystanych w części metodologicznej rozprawy metod badawczych, co w ocenie Recenzenta stanowi dość duże uchybienie. W podrozdziale 3.1. *Charakterystyka badanych grup oraz organizacja badań* Doktorantka powinna zamieścić informacje na temat wieku badanych zawodniczek (wiek kalendarzowy i biologiczny oraz staż treningowy), a także zajmowane przez nie pozycje na boisku, tym bardziej, że w dalszej części pracy (wyniki i dyskusja) często poruszamy ten temat w kontekście pozycjonowania zawodniczek. Na stronie 18 tego podrozdziału czytamy „że test wiedzy taktycznej przeprowadzono wśród 270 piłkarek ręcznych w tym 57 „utalentowanych”” Jest to całkowicie niezgodne z tym, co znajdujemy na stronie 26 (wyniki badań) gdzie dowiadujemy się, że dziewczęta z podziałem na dwie grupy liczyły łącznie 259 osób, a na stronie 32 (test wiedzy i umiejętności taktycznych) uzyskujemy informację, że w tym badaniu udział wzięło 213 zawodniczek. Jak widzimy w kontekście materiału badawczego mamy dość dużą niespójność. Kolejnym ważnym w ocenie Recenzenta wątkiem jaki powinien w tym miejsc zostać poruszony to zdecydowanie bardziej szczegółowa charakterystyka realizowanych w OSPR-ach obciążeń treningowych. Znajdujemy w tym fragmencie pracy tylko powierzchowną informację o liczbie realizowanych jednostek treningowych, czasie ich trwania oraz charakterze. Uważam, że kiedy dokonujemy charakterystyki wyselekcjonowanej grupy zawodniczek, funkcjonujących w dobrze zorganizowanych ośrodkach szkoleniowych, powinniśmy uzyskać większą porcję informacji związanych z doбором realizowanych obciążeń treningowych, wspartych ich monitoringiem i kontrolą na poziomie zewnętrznym jak i wewnętrznym. Nie odnajduję w tej części pracy informacji na temat umiejscowienia zrealizowanych badań w struktury czasowej treningu, co jest istotne z punktu widzenia procesu szkoleniowego. W podrozdziale 3.2. *Zakres badań* uzyskujemy informacje na temat zastosowanych w pracy narzędzi badawczych. Należy podkreślić, że ten fragment opracowania został przez Doktorantkę przygotowany prawidłowo. Niemniej jednak Recenzent poddaje pod wątpliwość wykonywanie tylko pomiarów wysokości i masy ciała zawodniczek w wieku dojrzewania. Na tym etapie szkolenia, moim zdaniem zdecydowanie bardziej kompleksowa ocena charakteryzująca budowę somatyczną zawodniczek powinna obejmować pomiary składu masy ciała, grubości fałdów skórno-tłuszczowych oraz obwodów, które pozwoliłyby na określenie typu budowy ciała. Choć zastanawiam się, czy ta wątpliwość, pytanie nie odnosi się bardziej do osób odpowiedzialnych za diagnostykę w OSPR-ach, a nie do Doktorantki, która dysponowała konkretnymi wynikami badań. Ponadto nie znajduję w tej części pracy informacji na temat

realizacji pomiaru cech antropometrycznych, procedury badawczej oraz zastosowanych narzędzi badawczych. Zastanawiające jest również wykorzystanie w tym opracowaniu bardzo zbliżonych w swojej charakterystyce testów oceniające poziom sprawności fizycznej ogólnej (MTSF oraz INKF), nie wprowadzając żadnego narzędzia dokonującego oceny potencjału sprawnościowego w ujęcie techniki specjalnej tym bardziej, że jak podaje autorka pracy (str. 12-13) powołując się na badania Lidora i wsp. 2005 „...stwierdzili, że test specjalnej sprawności fizycznej był bardziej wiarygodnym narzędziem w ocenie perspektyw rozwoju sportowego niż testy sprawności ogólnej”. W polskiej i obcojęzycznej literaturze dostępne są przecież liczne zwalidowane i wystandardyzowane narzędzia badawcze dokonujące weryfikacji poziomu sprawności fizycznej specjalnej („Piłka ręczna – wybrane elementy teorii i technologii treningu sportowego” – Czerwiński; „Pomiary cech sprawności specjalnej w piłce ręcznej – Żarek i Stawiarski; „Specific Physical Training in Elite Male Team Handball” - Wagner i wsp. 2017; „The Contribution of Growth and Maturation in the Functional Capacity and Skill Performance of Male Adolescent Handball Players” – Matthys i wsp. 2012). Jako Recenzent zastanawiam się, dlaczego (podobnie jak miało to miejsce w przypadku oceny cech somatycznych) nie zastosowano bardziej diagnostycznych narzędzi badawczych oceniających chociażby potencjał szybkościowo-siłowy zawodniczek poprzez wykonanie takich testów jak np.: Countermovement Jump (CMJ), Squat Jump (SJ), testów szybkości ze zmianą kierunku biegu, np.: 5-0-5 agility test czy T-test. W kontekście zdolności wytrzymałościowych poza wykorzystaniem w pracy Beep-testem – oceniającym wytrzymałość krążeniowo-oddechową brak jest prób oceniających potencjał beztlenowy-glikolityczny zawodniczek, który wydaje się tak istotny dla piłki ręcznej, np. Rast test.

W celu analizy zebranego materiału badawczego zastosowano szereg metod statystycznych (podrozdział 3.3). Do prezentacji wyników dla zmiennych ilościowych użyto podstawowych statystyk opisowych. Analizę istotności różnic, pomiędzy dwoma badanymi grupami, które nie spełniały warunków normalności przynajmniej w jednym z typów odmian sprawdzono testem U Manna-Whitney’a. Ponadto w celu wykazania różnic pomiędzy zawodniczkami o najwyższym poziomie sportowym a pozostałymi grupami obliczono wartość wskaźników unormowanych. Jako Recenzent, znajduję w tym fragmencie uchybienia o charakterze językowo-stylistycznym. Na przykład Autorka pisze „wyniki poszczególnych prób testowych przeliczono na punkty, co umożliwiło zastosowanie testów parametrycznych”, a dalej w analizie statystycznej dla porównania wartości zmiennych stosuje test nieparametryczny - U Manna-Whitney’a. Podobnie sytuacja ma miejsce w zakresie wykorzystanego w pracy „wskaźnika unormowanego” – odnajduję tutaj błąd, ponieważ

Doktorantka podaje we wzorze (widoczny jest też w mojej ocenie brak stosownej legendy – wyjaśnienia skrótów) w mianowniku średnią wartość grupy, a powinno znajdować się odchylenie standardowe (SD) grupy (o czym pisze autorka już poprawnie na stronie 34 – wyniki badań).

Do pozytywnych wątków tego rozdziału należy bezwzględnie zaliczyć obszerny i bardzo ciekawy, z punktu widzenia podejmowanego w pracy tematu, materiał badawczy. Blisko 300 zawodniczek, objętych badaniami na potrzeby przygotowania tej dysertacji i wywodzących się z Ośrodków Szkolenia Piłki Ręcznej w Polsce nadaje uzyskanym wynikom w kontekście prowadzonego naboru do szkolenia centralnego dużego wymiaru. To bez wątpienia podnosi rangę uzyskanych wyników, których wartość powinna być skutecznie i dobrze wykorzystana w perspektywie identyfikacji najbardziej uzdolnionych młodych piłkarek ręcznych.

Rozdział czwarty opisujący uzyskane przez Doktorantkę wyniki badań należy do najbardziej obszernej części tej dysertacji zajmując 20 stron. Autorka opisała je w czterech podrozdziałach nawiązujących do postawionych zadań oraz pytań badawczych. Ujęte i zaprezentowane zostały one według kolejno podejmowanych kwestii w 6 tabelach (pozostałe 5 znajduje się w aneksie pracy) i 27 przejrzystych rycinach. W pierwszej kolejności zaprezentowano tu wyniki analizy wybranych charakterystyk somatycznych, prób sprawnościowych oraz umiejętności taktycznych w zależności od reprezentowanego przez badane zawodniczki poziomu sportowego. W dalszej części rozdziału Autorka przedstawia analizę indywidualnych przypadków zawodniczek reprezentujących najwyższy poziom sportowy na tle średnich wartości uzyskanych w obu grupach badawczych. Ta część pracy pomimo dużej obszerności przygotowana jest dobrze i precyzyjnie, a zwięzłe podsumowania zdecydowanie ułatwiły śledzenie ciągu myślowego Doktorantki i właściwe interpretowanie zastosowanych procedur statystycznych. Niewielkie uchybienia, które jako Recenzent odnajduję w tym rozdziale dotyczą braku jednostek miar jakie powinny zostać wprowadzone na rycinach w opisie skali na osi Y. Ponadto kilkakrotnie Autorka ucieka się w we fragmentach tego opracowania do „wycieczek słownych” mających na celu nadmierną interpretację uzyskanych wyników badan, np. („ jak się wydaje najniższe wyniki uzyskane w Beep teście tłumaczyć należy kontuzjami lub niedyspozycją w dniu testów” – str. 32).

Dyskusję zawartą na 10 stronach Autorka potraktowała jako uporządkowaną prezentację własnych poglądów dotyczących rozwiązywanego problemu w kontekście uzyskanych wyników. Należy pamiętać, że jest to zdecydowanie najważniejsza część pracy świadcząca o umiejętnościach i dojrzałości naukowej Autora. Powinna zwiierać przede

wszystkim trzy najważniejsze z wymienionych poniżej elementów i zdecydowanie nie powinna być powtórzeniem wyników pracy, lub spekulacjami, które nie wynikają bezpośrednio z przeprowadzonych przez Doktorantkę badań. W tym wymiarze, dyskusja powinna przedstawić nowatorskie aspekty metodologii i wyników pracy. Ponadto Autor powinien w dyskusji wytłumaczyć osiągnięte wyniki i skonfrontować je z literaturą. Ostatnim zadaniem Autora w dyskusji jest umiejętność zweryfikowania hipotez lub precyzyjna odpowiedź na postawione pytania badawcze. Nie można powiedzieć aby Doktorantka w pełni spełniła te wymogi. Dyskusja rozpoczyna się od mało istotnych w tej części pracy informacji mówiących ponownie o ważności m.in. identyfikacji talentów. W części tego rozdziału, kiedy Autorka podejmuje próbę określenia zasadności oceny antropometrycznej w grach zespołowych ze wskazaniem na piłkę ręczną znajdujemy nieliczne odniesienia literaturowe. Nie odnajduję tutaj porównania uzyskanych wyników badań własnych w zakresie masy i wysokości ciała z wynikami innych autorów. Na stronie 49, Doktorantka stwierdza, że „cechy antropometryczne w piłce ręcznej są kluczowe w kontekście poziomu sportowego reprezentowanego przez zawodników”. Zastanawiające jest to, że w swojej procedurze badawczej nie zastosowała pomiaru składu masy ciała, a ograniczyła się tylko do oceny wysokości i masy ciała. W tym miejscu zastanawia również Recenzenta informacja zawarta na stronie 50 „modulowanie zarówno aerobowych jak i anaerobowych składników treningu wydolnościowego może pomóc w prawidłowym rozwijaniu cech somatycznych i antropometrycznych? Liczę na wyjaśnienie tego stwierdzenia. Niestety dalsza część rozdziału dotycząca znaczenia i analizy poziomu sprawności motorycznej i umiejętności taktycznych prowadzona jest w podobny sposób. Kiedy Autorka pisze „w literaturze istnieje wiele opracowań, w których dokonano analizy skuteczności różnych testów sprawnościowych dla potrzeb identyfikacji talentów sportowych” (str. 52), można byłoby spodziewać się obszernego rozwinięcia tego wątku w oparciu o dostępną w tym temacie literaturę. Jednak w tym miejscu umieszcza tylko jedno odniesienie literaturowe. Ocena potencjału sprawnościowego oraz funkcjonalnego badanych zawodniczek (str. 52-54), stanowi tylko powielenie sekcji wynikowej. Istnieją także dobre fragmenty dyskusji, tak jak te na stronie 51, gdzie Autorka opisuje aspekt dojrzewania biologicznego w kontekście przydatności zawodnika do dalszego procesu selekcji i identyfikacji talentu.

Wnioski pracy przedstawiono w pięciu punktach odpowiadających postawionym pytaniom badawczym. Wnioski nie są tylko podsumowaniem wyników badań, lecz dodatkowo Doktorantka stara się sformułować oryginalną konkluzję z nich wynikającą.

Bibliografia obejmuje zestaw 190 dobrze dobranych pozycji zwartych oraz artykułów naukowych w języku angielskim i polskim wraz z dwoma odnośnikami do stron internetowych. Można wśród nich odnaleźć klasyczne dzieła z zakresu teorii treningu sportowego, ale również literaturę interdyscyplinarną optymalnie związaną z tematem pracy. Na uwagę zwraca fakt, iż wszystkie pozycje zaprezentowane w bibliografii znalazły swoje potwierdzenie w pracy.

Całość rozprawy zamyka *Aneks*, zawierający zmodyfikowany dla potrzeb piłki ręcznej test TACSIS, pięć tabel zawierających wyniki badań oraz spis rycin i tabel. Dysertację kończy streszczenie przygotowane prawidłowo zarówno w języku polskim jak i angielskim.

Podsumowując, stwierdzam że dysertacja doktorska Pani magister Iryny Sargi stanowi zakończoną pracę naukową o istotnych walorach aplikacyjnych i będąca rezultatem samodzielnych badań Autorki. Kandydatka na stopień doktora nauk o kulturze fizycznej wykazała się odpowiednimi kwalifikacjami naukowymi, zarówno w zakresie wiedzy, jak i również szeroko rozumianych umiejętności metodologicznych. Pragnę podkreślić, że zaprezentowane w recenzji uwagi krytyczne i wątpliwości będą podstawą do dyskusji podczas publicznej obrony i pozwolą Doktorantce uzasadnić swój punkt widzenia. Większość moich uwag dotyczących rozprawy doktorskiej Pani Iryny Sargi odnosi się do nieprawidłowego stylu pisania pracy, a nie do samego badania, które ma istotną wartość naukową. Niemniej jednak, wskazane w pracy błędy nie wpływają na moją ogólną, pozytywną ocenę dysertacji.

W tej sytuacji stwierdzam, że recenzowana praca doktorska pt.: „Znaczenie budowy somatycznej, sprawności motorycznej i umiejętności techniczno-taktycznych w kwalifikacji 15-letnich piłkarek ręcznych do szkolenia centralnego” spełnia wymogi stawiane dysertacjom doktorskim na stopień naukowy doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej. Wnoszę zatem do Rady Naukowej Akademii Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie o dopuszczenie Pani magister Iryny Sargi do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

